

21

ма да
нови
гради
да
НП.
и
я да
ение
Да
на
в

РЕШЕНИЕ

№ 5485
гр. София, 13.08.2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – София-град, XIII касационен състав в публичното съдебно заседание на двадесет и шести април през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА ПАВЛОВА
ЧЛЕНОВЕ: MARTIN АВРАМОВ
МАРИЯ ПОПОВА

при секретаря Ванюша Стоилова и в присъствието на прокурора Димитров, като разгледа докладваното от съдия Аврамов КАНД № 108 по описа за 2013 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Съветът за електронни медии, чрез юрк. [REDACTED] обжалва решение от 17.09.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 102 състав по НАХ дело № 3094/2012 г., отменящо Наказателно постановление № 1/17.01.2012 г. на председателя на СЕМ, с което на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Ответникът „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, чрез пълномощника си отрича основателността на касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна. Съответно на закона е заключението на СРС за допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство.

1. Отговорността на юридическото лице е ангажирана за допускане на разпространение на 07.12.2011 г. в предаването „Бодилник“, рубрика „Гореща точка“ по програма „TV 7“ на изказвания на водещия Николай Бареков, с които се противопоставят групи граждани на база произход и местоживееене и призовават към саморазправа с тях, като с това внушават нетърпимост между гражданите. Съдържанието на изказванията, свързани с протеста на зърнопроизводителите в гр. София, е възпроизведено в АУАН и НП, като отделни части от текста са подчертани. Възприетата от наказващия орган за нарушена разпоредба е чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗРТ. Според мотивите на НП нарушението засяга основни конституционни права на гражданите – свободата на събрания, митинги и манифестации, а изявленията на г-н Бареков подтиква към разпалване на омраза и противопоставяне между различни групи в обществото.

2. Описанието на нарушението в НП противоречи на процесуалното изискване по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и повтаря [REDACTED] формата,

допуснат и в АУАН (чл. 42, т. 4 от ЗАНН). Чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10 ал. 1, т. 5 от ЗРТ урежда забрана за допускане от доставчиците на медийни услуги на създаване или разпространение на предавания в нарушение на принципите по чл. 10 от закона, в т.ч. за недопускане на предавания внушаващи нетърпимост между гражданите. В санкционния акт по същество липсва дължимото описание на нарушението, а формално съдържащото се е непълно, неточно, неясно и противоречиво. То е ограничено до текстовото пресъздаване на изказванията, констатация за породеното от тях противопоставяне между гражданите по определени признаци и немотивирано заключение за внушаване на нетърпимост, тъждествено с формулировката на принципа по чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗРТ. Не е налице конкретен анализ на предаването като цяло или на отделни негови части, нито твърдения за обективна връзка между изявленията и постигането на забранения от чл. 17, ал. 2 от ЗРТ резултат от тях като предпоставка на отговорността. Този извод не се променя и от използвания подход за подчертаване на определени части от изказването на Бареков, който, освен, че не установява изначално правилността на съждението за извършено нарушение, предполага извличане на предполагаемата воля на наказващия орган. Противоречие и непоследователност се открива и във възприетото засягане на основни конституционни права на гражданите, в частност свободата на събрания, митинги и манифестации, защитата на която не е възложена върху наказващия орган и е въобще неотнормирана към обекта на охраняваните със санкционната норма отношения.

3. Дори и, обратно на съображенията на СРС, да се приеме за допустимо ангажирането на отговорност за допускане на предаване, внушаващо нетърпимост между гражданите и по признаци извън изрично посочените в чл. 17, ал. 2 от ЗРТ (предвид на установяването на различни алтернативни състави на нарушения в цитираната разпоредба – за неспазване на принципите по чл. 10, ал. 1 от ЗРТ и отделен състав за внушаване на нетърпимост по точно определени критерии), процесуалната законосъобразност на НП отново би била съществено опорочена. Неотговаряща на условието за редовност на НП по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е и квалификацията на органа за противопоставяне на групи граждани на основата на признаците произход и местоживееене. Удебеленият на места шрифт във фонограмата на предаването, който вероятно служи като индигия за частта от изявленията, оценени като съставомерни, е израз на избирателно отграничаване на определени думи и изрази, както и откъсването им от цялостния контекст на предаването. Съдържанието им не разкрива еднозначно внушение за нетърпимост нито по произход (съобразно значението на понятието като принадлежност по рождение към група, потекло, род, начало), нито по местоживееене, а други, индивидуализирани от въззивния съд и невъзприети от наказващия орган части от изказването, дават основание за различни изводи. Правилността на твърденията в НП не следва презумптивно, а съдът не е оправомощен да допълва, респ. отстранява непълноти във фактическите и правни предели на обвинението, независимо от съществуването по принцип на основания за укоримост на позициите на водещия или на използваните от него изразни средства.

отгов
което
Опуш
привл
упраж
съста
съде
обви
подл
прае
оста

ал.

чл.6

съд

02

с чл. 10
ледийн
ение на
авания
акт по
рмалнс
. То е
ция за
делени
имост,
РТ. Не
гделни
ията и
х като
звания
реков,
это за
ля на
и във
те, в
та на
з към

е за
зане,
ично
ични
- за
в за
чата
ена.
от
упи
не.
йто
ато
/ми
то.
то
по
ги,
ан
та
ен
ни
ча
от

4. Отсъствието на установявания относно релевантните за отговорността факти е процесуално нарушение, същественият характер на което не предизвиква противоречия в теорията и съдебната практика. Опущения от подобно естество обективно засягат правото на защита на привлеченото към отговорност лице, тъй като изключват възможността упражняването му да бъде подчинено на отричането на конкретни съставомерни признаци от състава на вмененото нарушение, и пречатстват съдебната проверка за доказаност на административно-наказателното обвинение, чийто предмет следва да бъде правомерно очертан. НП е подлежало на отмяна само на посоченото процесуално основание и при правилността на изводите на съда в този смисъл обсъждането на останалите доводи в касационната жалба е безпредметно.

Поради липсата на инвокираното касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, Административен съд – София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.09.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 102 състав по НАХ дело № 3094/2012 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:

ВЯРНО С ОРГИНАЛА!
СЕКРЕТАР:

РЕШЕНИЕ
гр.София, 17 септември 2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 102-ри състав, в публично съдебно заседание, проведено на двадесет и девети май през две хиляди и дванадесета година, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря *Ем. Найденова*, като разгледа докладваното от съдията н. а. х. дело № 3094 по описа на СРС за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, чрез изпълнителния директор Евелина Колева, срещу Наказателно постановление (НП) № 1 от 17.01.2012г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на осн. чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ.

В жалбата се твърди, че атакуваното НП било незаконосъобразно, поради неправилно прилагане на материалния закон, защото според жалбоподателя, не са осъществени изпълнителните деяния по чл.17, ал.2 от ЗРТ – „създаване“ и „предоставяне за разпространение“ на предавания в нарушение на принципите на чл.10, ал.1 от ЗРТ, като се излагат подробни съображения в подкрепа на тези доводи. Жалбоподателят твърди, че наказващият орган е приложил неправилно разпоредбите на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1 от ЗРТ, доколкото не бил разгледал заложените принципи в тяхната цялост, съподчинимост и йерархична обвързаност, като е посочил, че принципът на гарантиране на правото на свободно изразяване е поставен на първо място сред принципите по чл.10, ал.1 от ЗРТ и недопускането на мнения за обществено значими събития би нарушило също принцип от ЗРТ, и са изложени подробни съображения относно правото на информация и правото на свобода на личното мнение, вкл. и решение на Конституционния съд на Р. България. Изложени са и доводи, че изказванията в предаването „Будилник“ не внушавали нетърпимост, тъй като не са очертани групи лица, между които това „чувство“ би могло да бъде породено, като се твърди, че т.нар. „внушения“ били извадени от общия контекст на интервюто на водещия Барекков и то не предизвиквало гражданска нетърпимост, а извадените от неговото изказване щрихи не съответствали нито на общия фон, нито на посоката на изказването, което не било насочено към участниците в протеста. Изложени са и аргументи, че водещият е направил изказвания в личното си качество на очевидец на събитията и не можело да се вадят генерални изводи по отношение на тяхната насоченост, като никъде в АУАН или в НП не бил посочен обектът на нарушението – срещу кои ясно конкретизирани граждански общности се внушава нетърпимост, а в използваните термини „произход“ и „местоживееене“ липсвала яснота; посочването на „омраза и противопоставяне на различни групи в обществото“ в АУАН и в НП, според жалбоподателя означавало, че наказващият орган не бил подробно описал противопоставените чрез изказването граждански групи, а е използван и термин, който не фигурира в чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ, а в чл.5, ал.5, т.1 от цит. з., а за гарантирането на

по
зни
г не

за
ЗРТ
без

че
па
тъй
е”

ве

о -

от

ие,

споменатото в двата документа конституционно прогласено право – свобода на събрания, митинги и манифестации, СЕМ нямал правомощия; в допълнение е посочено, че „недопускането“ по чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ предполага предварителна осведоменост и възможност за адекватна реакция от страна на телевизията, което при едно предаване „на живо“ не било възможно. В жалбата е отправено е искане (петитум), съдът да отмени по изложените съображения процесното НП като неправилно и незаконосъобразно, и издадено в противоречие с материалния закон, а като алтернативно искане – да бъде намалено наказанието до законовия минимум поради неговата „прекомерност“, като и в тази насока са изложени подробни съображения.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, редовно призовано, се представлява от адв. [REDACTED] – упълномощен процесуален представител (л.39), който поддържа жалбата с изложените в нея доводи и аргументи и пледира за отмяна на процесното НП.

Въззиваемата страна – СЕМ, редовно призована, се представлява от юрк. [REDACTED] (л.40), която намира за неоснователна жалбата и пледира за потвърждаване на НП.

Съдът, като провери изцяло атакуваното наказателно постановление, изслуша доводите на страните, обсъди събраните доказателствени материали – по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид разпоредбите на закона, намира следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

С Решение № 69/31.03.2011г., на заседание на Съветът за електронни медии, проведено на посочената дата, избрал за председател на Съвета Георги Лозанов [REDACTED], считано от 08.04.2011г. (вж. л.20).

Със Заповед № 96/29.10.2010г. на Председателят на СЕМ, на осн. чл.127, ал.1 и чл.117, ал.2 от ЗРТ вр. чл.37, ал.1, б. „б“ от ЗАНН последният надлежно овластил свид. [REDACTED] (служител в Дирекция „Мониторинг“ на СЕМ) да съставя Актове за установяване на административни нарушения на радио- и телевизионните оператори, осъществяващи дейността си на територията на РБ, както и да има достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на ЗРТ или законодателството на ЕС; да разпорежда на всяко лице да предоставя сведения за нарушения и да извършва проверки на място (вж. л.21).

На 07.12.2011г., за времето от 07:45.07 ч. до 08:01.04 ч., по програма „TV 7“ на доставчика на линейни медийни услуги „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД било излъчено предаването „Бодилник“, като в неговата рубрика „Гореща точка“ в посочения времеви диапазон, водещият Николай Бареков използвал изказвания по отношение на протеста на зърнопроизводителите в гр.София, които са **подробно описани** в съставения АУАН, (съдът само ще цитира някои от тях с оглед процесуална икономия – бел.с.): „...а-а ще принудят гражданското общество в София да се вземе в ръце и още тази вечер да ги изрине от центъра на София. А-а този боклук, който тук беше-е стоварен, под формата на-а трактористки машини, а-а да се омита още днес от столицата, където сме дошли, пак казвам, да си изкарваме хляба, защото в противен случай аз ще оглавя едно гражданско общество срещу тази а-а, раз..., развилняла се пасмина от провинцията и не се знае ние к'во можем да направим. Можем да режем гуми, можем да цалим трактори, можем да-а под няква форма ...“; „...Ми аз вчера съм изгубил 4-5 час само да обикалям София с колата си, за да си свърша работата. Както казах, вчера моя ден започва в шест, и приключва към 10 вечерта и аз не желая никакви разюздани селяни, наистина в центъра на София да ми пречат да си изкарвам хляба...аз съм тука от 20 години вече в София и искам да си изкарвам наистина хляба и не желая такива хора да идват тука на-а-а моя територия да ми пречат аз да работя. Аз да не съм отишъл

приме
....Да
първи
пробл
терито
Ше си
работ
вестни
се дел
им съ
изжяр
влиза
когат
те 'зи
са ту
селян
обижд
Наист
един
проте
ще ка
метаф

Барек
– вх.
467/0
Тодоу
„Баре
горес
„разв
прест
безре
правс
Татян
която

Васи
на де
този
груп
като

СЕД
закон
адми

СЕМ
съст
1/04.
пред

примерно в техните села да си паркирам и за колата пред тракторите и да стачкувам";Да, да точно така. Ще го създада и лично аз ще, ще отида долу и ще им нарежа първите гуми днес, ако не си ометат тракторите от тука. Те не ме интересуват к'ви проблеми имат с Дянков и с Миро Найденов, и с Борисов... Те навлезнаха в наша територия.";И ще стане война. Градъ срещу селото."; „Ама аз я оглавявам от днес. Ще си влеза във а-а фейсбука и ще оглавя такава група.";Айде да се прибират и да работят";Като нямат работа да отидат да си режат сланината и винцето върху вестника и да ядат. Тали т'ва е забавлението по селски в България.";тази България се дели на две. Не на град и на село, а се дели на хора, на които им пука за собствената им съдба и за това, че са тука в тая държава и на такива, които са тука само, за да изкярат нещо. В случая тези изкярват от европейската хазна. За к'во се борихме ние да влизаме в Европейския съюз? Ми аз съм бил на първите митинги още 90-та година, когат' тия селяндурци сигурно са а-а-а, не знам с какво са се занимавали. Сега в момента те 'зимат един милиард от Европейския съюз, аз не 'зимам нищо. Откъде накъде? И те са тука в собствения ми двор.";Навремето бях в една бригада и един такъв селяндур, същия като тия с тракторите, сел...., такава бригада ученическа...";Аз не обиждам персонално никой. Говоря за манталитет. Манталитет срещу манталитет. Наистина губим време тази сутрин да си говорим такива глупости. Няма да бъда като един английски колега, който призова по „Би Би Си“ тази седмица да се ексекутират протестиращите пред собствените им семейства. Няма да стигна до такава крайност, но ще кажа, че аз ще бъда първия човек, който ще нареже гумата на трактора. И на метафоричния „трактор“ и на другия „трактор“ тука паркиран.”

След излъчването на въпросното предаване и тези изявления на водещия Бареков, в СЕМ постъпили зрителски оплаквания и сигнали от поведението на водещия – вх. № 94-00-467/08.12.2011г. от [REDACTED] (по имейл – л.25); вх. № 94-00-467/09.12.2011г. от [REDACTED] (по имейл – л.26); вх. № 94-00-467/09.12.2011г. от [REDACTED] (по имейл – л.27); вх. № 94-00-467/15.12.2011г. от Фейсбук – групата „БарекОff“ (по имейл – л.30), като в тези сигнали и оплаквания се посочвало, че гореспоменатите изказвания се съдържали обидни квалификации („разюздани селяни“, „развилняла се пасмина“), насаждала се омраза, подтикване към саморазправа и престъпни действия („ще режем гуми“, „ще палим трактори“), призовавало се към безредици, и изказването на водещия нямало нищо общо със свободата на словото и правото на лична позиция. Служителите от СЕМ – свидетелките [REDACTED] и [REDACTED] изгледали рубриката „Гореща точка“ във въпросното предаване, в която рубрика били излъчени въпросните изказвания на водещия Николай Бареков.

След изглеждането на откъса от предаването „Бодилник“, свидетелката [REDACTED] преценила, че е налице административно нарушение на един от принципите на дейността, ръководни за доставчиците на медийни услуги, записани в чл.10 от ЗРТ – този по т.5 на цит. чл., тъй като се правели изказвания, с които се противопоставят групи граждани на база произход и местоживееене и призовава към саморазправа с тях, като с това се внушавала нетърпимост между гражданите.

С писмо изх. № 19-00-330/16.12.2011г. дружеството-жалбоподател „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД било поканено в 3-дневен срок от получаване на поканата да изпрати законен или упълномощен представител за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) (вж. л.31).

На 04.01.2012г., свид. [REDACTED] (на длъжност „старши експерт“ в СЕМ), в присъствието на нейните колеги – свид. [REDACTED] и [REDACTED], съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1/04.01.2012г. на дружеството „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, в който описала цялата фонограма на предаването, подчертала изказванията, с които се нарушавал принципа по чл.10 от ЗРТ,

описала подробно обстоятелствата по извършване на нарушението и посочила като нарушени разпоредбите на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ, защото дружеството „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД като доставчик на медийни услуги, който носи отговорност за съдържанието на тези услуги, е разпространило в своята програма „TV 7“ и предаването „Бодилник“ описаните изказвания на водещия Барекков, с които се противопоставяли групи граждани на база произход и местоживееене и се призовава към саморазправа с тях, като с това се внушавала нетърпимост към тях. Актът бил съставен в присъствието на пълномощник на управителя на дружеството – адв. [REDACTED] (вж. л.11), която се запознал със съдържанието и подписал АУАН, като посочил, че „в срок“ ще представи писмени възражения.

На 09.01.2012г. дружеството-жалбоподател „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД подало писмено възражение вх. № 19-00-330/09.01.2012г., в което изложило подробни доводи срещу съставения АУАН за процесното административно нарушение (вж. л.16-17, 23-24).

Въз основа на съставения АУАН, на 17.01.2012г. Съветът за електронни медии провел заседание, като видно от Протокол № 3/17.01.2012г. (бел.с. – служебно известен на съда от интернет-сайта на СЕМ, във формат „PDF“) Съветът е взел решение с 5 гласа „за“ и 0 „против“ на жалбоподателя да бъде наложена санкция по съставения АУАН № 1/04.01.2012г., а с 3 гласа „за“ и 2 гласа „въздържал се“ СЕМ взел решение да възложи на председателя си да издаде НП, с което да наложи санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева.

На същата дата – 17.01.2012г. Председателят на СЕМ издал и процесното НП № 1/17.01.2012г., в което била отразена цялата фонограма на изказването на водещия с подчертаване на онези изрази, с които се нарушавал принцип от посочените в чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ, описани били подробно обстоятелствата по твърдяното нарушение и били посочени нарушените законови разпоредби – чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ, и затова на осн. чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 от ЗРТ с този административно-наказателен акт на дружеството-жалбоподател „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за посоченото нарушение. НП било връчено на дружеството с писмо с обратна разписка на 30.01.2012г. (вж. л.19).

Изложената фактическа обстановка съдебният състав на първата инстанция прие за установена въз основа на събраните по делото доказателствени материали: *гласните доказателства*, съдържащи се в показанията на свидетелите [REDACTED] и [REDACTED] както и в надлежно приобщените по делото по реда на чл.283 от НПК *писмените доказателства*: съставения АУАН № 1/04.01.2012г., писмени възражения вх. № 19-00-330/09.01.2012г. (л.16-18, 23-24), обратна разписка за връчване на НП (л.19), решение № 69/31.03.2011г. на СЕМ (л.20), Заповед № 96/29.10.2010г. на председателя на СЕМ (л.21), пълномощно за адв. [REDACTED] (л.22), зрителски сигнали по имейл (л.25-28, 30), писмо-покана за съставяне на АУАН (л.31).

Съдът кредитира показанията на свидетелките [REDACTED] и [REDACTED] доколкото в тях същите възпроизвеждат непосредствените си възприятията от излъченото предаване, което са изгледали на запис, непосредствено са възприели изказването на водещия Барекков, като съобщават и за процедурата по съставянето на АУАН, като преценката на съда е, че свидетелските показания на посочените свидетели са добросъвестни, безпротиворечиви, и обективно и последователно отразяват възприетите от тях обстоятелства. Същите кореспондират и с останалите писмени доказателства по делото и затова съдът изгради своите фактически изводи въз основа на тези гласни доказателства.

Съставът на първата съдебна инстанция кредитира и писмените доказателства по делото, доколкото същите са съставени по надлежния ред и са приобщени към доказателствения материал по делото по надлежния процесуален ред.

Въз основа на установеното от фактическа страна се налагат следните **правни изводи на първоинстанционния съд**:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от легитимирано лице (наказаното юридическо лице чрез законен представител); насочена е срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административно-наказателен акт, и е спазен преклузивният срок за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН (НП е връчено на 30.01.2012г., а жалбата е от 03.02.2012г.).

Съдът, след като извърши служебна проверка на съставения АУАН и на издаденото НП с оглед на компетентността на длъжностните лица, които са съставили, респ. издали двата процесуални документа, приема следното: Актът е съставен от компетентно длъжностно лице на СЕМ съгл. чл.127, ал.1 от ЗРТ – „старши експерт” в СЕМ, а НП е издадено от компетентно лице съгл. чл.127, ал.2 от ЗРТ – председателя на СЕМ. Спазени са и разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН, доколкото АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели, като свид. [REDACTED] е присъствала и на установяването на нарушението (по нейни думи – бел.с.), както и в присъствието на упълномощен представител на дружеството-жалбоподател, на когото АУАН, след подписването му от актосъставителя и свидетелите по него, е бил връчен по надлежния ред за запознаване. Съдът намира, че и сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН са спазени в конкретния случай.

Съдебният състав след извършена служебна проверка на съставения АУАН и издаденото НП, прие, че в *проведеното административно-наказателно производство* са допуснати **множество и съществени** по своя характер процесуални **нарушения**, които не само накърняват правото на защита на санкционираното лице, но и опорочават самото производство и правят незаконосъобразно и издаденото НП, като съображенията са следните:

На **първо** място, по делото няма данни СЕМ като колективен орган да е приемал решение за осъществяване на надзор на 07.12.2011г. върху програмата на „ТВ СЕДЕМ” ЕАД. В тази връзка, служителите и експертите в СЕМ, макар и да представляват част от административно-техническите служби към този колективен орган, **не** разполагат с правомощия самостоятелно и по своя преценка да решават кога и върху кой радио- или телевизионен оператор (доставчик на медийни услуги) да осъществяват надзор. Последният е основна функция на СЕМ като колективен орган (вж. чл.32, ал.1, т.1 от ЗРТ) и упражняването ѝ от лице, което дори *не е член* на този колективен орган, е грубо нарушение на закона. В случая актосъставителката след зрителски сигнали и по своя инициатива е наблюдавала излъчването на предаването „Бодилник” в програмата на „TV 7” на доставчика на линейни медийни услуги „ТВ СЕДЕМ” ЕАД, в което са били излъчени изказванията на водещия Бареков и е констатирала излъчването на съответните думи и изрази, но за подобен надзор СЕМ не е вземал решение, за да може свид. [REDACTED] да осъществява наблюдение върху предаванията на доставчика на медийни услуги. Нещо повече – в приложената по делото Заповед № 96/29.10.2010г. свидетелката [REDACTED] е овластена да съставя АУАН, като ѝ е дадена възможност на „достъп до всички документи”, пряко или косвено свързани с нарушения по ЗРТ; правото „да изисква” представянето на сведения за нарушения от всяко лице и да извършва проверки на място, т.е. никъде в тази заповед свид. [REDACTED] не е била оправомощавана да извършва надзор върху програмата на конкретния доставчик на медийни услуги. Наред с това, въпросната заповед е издадена от председателя на СЕМ като едноличен орган и не може да представлява решение на

колективен орган, каквото законът изисква. След като няма решение на СЕМ за предприемане на наблюдение и надзор върху програмата на медията-жалбоподател, и няма решение на този държавен орган по възлагане на такъв надзор на посочената свидетелка, наблюдаването на предаването от 07.12.2011г. от нея, без да участва специалист-технически помощник, без да е проверена автентичността на записа или на предаването, без да е съставен протокол с неговото съдържание, представлява грубо и очевидно нарушение на законовите правила и опорочава целия административно-наказателен процес и прави негодно това доказателство, но и доказателствата, които се основават на него.

Второ, в процесния АУАН (а и в НП) въобще липсва фактичeskото описание на твърдяното нарушение, а единствено е отразена цялостната фонограма на въпросното предаване с изказванията на водещия Барекков. Според този съдебен състав описанието на нарушението от фактическа страна се явява задължителен реквизит на АУАН и на НП с оглед императивните правила на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, и неговата липса винаги представлява нарушение на процесуалните правила от категорията на съществени, защото пряко засяга правото на защита на наказаното лице – да разбере и да се защитата срещу едно ясно и точно фактическо и правно обвинение. Съдът намира, че отразяването на фонограмата от въпросното предаване въобще не може да представлява „описание на нарушението“, каквото изискване има в чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, от което пък следва и извода, че отразената правна квалификация на нарушението по чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ въобще не съответства на „фактичeskото му описание“, което липсва в съставения АУАН.

На следващо място, напълно основателни са доводите на жалбоподателя за липсата на осъществени изпълнителни деяния, посочени в разпоредбата на чл.17, ал.2 от ЗРТ – „създаване“ и „предоставяне за разпространение“, като следва да се добави, че в двата процесуални документи практически липсва изложение на обстоятелства, от които да бъде направен извод за реализацията на тези форми на административното нарушение по чл.17, ал.2 от ЗРТ, което се твърди, че е извършено. Разпоредбата на чл.17, ал.2 от ЗРТ посочва, че доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл.32, ал.5. От буквалното тълкуване на въпросната разпоредба, се налага изводът, че доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат **създаването** или предоставянето за разпространение на определени (три – бел.с.) категории предавания – *първата*, такива, които нарушават принципите на чл.10 от ЗРТ; *втората* категория са предавания, внушаващи **точно определена** нетърпимост (национална, политическа, етническа, религиозна и расова), или възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие; и *третата*, са предавания, неблагоприятни или създаващи опасност от увреждане на развитието на децата (физическо, нравствено, психическо или социално), като се препраща към определени критерии, посочени в самия закон.

Настоящият съдебен състав счита, че актосъставителят и наказващият орган напълно са **смесили** категориите предавания по чл.17, ал.2 от ЗРТ, доколкото се твърди *едновременно*, че става въпрос за предаване, което нарушава принципите на чл.10 от ЗРТ – този по т.5 на чл.10, ал.1 от цит. з. (недопускане на предавания, *внушаващи нетърпимост между гражданите*), но от друга страна е посочено, че предаването с изказванията на водещия, внушава нетърпимост между гражданите. Последното

предп
нетър
предл.
полит
излож
се на
преда
тълку
в този
употр
ЗНА).
може
место
само
етнич
било
са до
на то
наци
тък д
пози
квали
хипот
чл.10
хипот
поли
си с
„про
неяс
което
съще
лице

актос
изказ
внут
дово
удеб
или
прот
„изб
Барек
дум
случ
„вну
едина
воде
...“
си в
град

предполага изрично посочване в АУАН и в НП за каква нетърпимост става въпрос, като нетърпимост на база „произход и местоживеене“ не попада в хипотезата на чл.17, ал.2, предл.2 от ЗРТ, където законодателят изрично е предвидил само националната, политическата, етническата, религиозната и расовата *нетърпимост*. В допълнение на изложеното, хипотезата на чл.17, ал.2, предл.1 от ЗРТ визира само предавания, с които се нарушават принципите на чл.10, ал.1 от ЗРТ, един от които е недопускането на предавания, внушаващи нетърпимост между гражданите, като от систематичното тълкуване на двете разпоредби следва извода, че понятието „нетърпимост“, употребено в този нормативен акт (ЗРТ) следва да се тълкува в смисъла, в който законодателят го е употребил и пояснил, като „разширително“ тълкуване е недопустимо (арг. чл.46, ал.1 от ЗНА). Затова и „нетърпимост между граждани“ по смис. на чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ не може да бъде някаква „различна“ нетърпимост – напр. такава „по произход или местоживеене“, каквито твърдения излагат актосъставителят и наказващият орган, а само онази, за която се говори в чл.17, ал.2, предл.2 от ЗРТ – национална, политическа, етническа, религиозна или расова. В АУАН и в НП обаче няма изложени каквито и да било фактически твърдения, от които да става ясно кои изказвания на водещия Бареков са довели до релевантната по ЗРТ „нетърпимост между граждани“ – в цитираните думи на този водещ никъде няма изказвания, които да са насочени към нетърпимост с оглед националност, или нетърпимост с оглед етническа или религиозна принадлежност, или пък да е изразена расова нетърпимост, или нетърпимост към определена политическа позиция или принадлежност. С оглед на изложеното, съдът приема, че правната квалификация на процесното нарушение въобще не може да попадне нито в хипотезата на чл.17, ал.2, предл.1 от ЗРТ – предаване, което нарушава принцип по чл.10, ал.1, т.5 от ЗРТ (внушава нетърпимост между граждани – бел.с.), нито в хипотезата на чл.17, ал.2, предл.2 от ЗРТ – предаване, внушаващо национална, политическа, етническа, религиозна или расова нетърпимост, тъй като ЗРТ *въобще не си служи* с понятието „нетърпимост по произход и местоживеене“, съотв. с „противопоставяне между групи граждани“. Изложеното налага и извода за непълна, неясна и неточна „правна квалификация“ на твърдяното административно нарушение, което също се явява нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, тъй като пряко засяга правото на защита на наказаното юридическо лице.

Към посоченото следва да се добави и „избирателния подход“ на актосъставителя и наказващия орган, които са си позволили „да извадят от контекста“ изказванията на водещия Бареков, и да приемат, че такава „извадените реплики“ внушават нетърпимост между гражданите. Следва да бъдат споделени в тази връзка доводите в жалбата, „изваждането“ на определени думи или реплики (бел.с. – с удебелен шрифт във фонограмата на предаването) не съответства нито на общия фон или посока на изказването, насочени към основата на едно обществено събитие – протеста на земеделските производители, но не и към участниците в него, като „избирателния прочит“ придава съвсем различен смисъл и нюанс в думите на водещия Бареков, като едно изказване следва да се прави след цялостен анализ на използваните думи, действителното им значение, целта на изказването и др. под., но в никакъв случай „извън контекста“ да бъдат посочвани думи и изрази, за които да се приема, че „внушават нетърпимост между гражданите“. Показателно за дълбоката погрешност на един такъв подход у актосъставителя и наказващия орган е пасажът от репликите на водещия Бареков, че „... България се дели на две. Не на град и на село, а се дели на ...“, което напълно опровергава твърденията на актосъставителката, че с изказванията си водещият „противопоставял отделни граждани“ с оглед произхода им – такива от града, и такива от селото, докато водещият изрично е посочил, че такава деление няма.

Това е илюстрация на погрешния подход да се цитират и изваждат от определени изказвания отделни пасажи, думи, реплики, което не би могло да формира еднозначни фактически изводи, защото създава една неяснота за какви фактически обстоятелства се ангажира отговорността на дружеството. Недопустимо е съгласно нормите на ЗАНН да съществува неяснота, непълнота или неточност във фактическите обстоятелства на повдигнатото обвинение, защото това рефлектира върху правото на защита на наказвания правен субект, и представлява основание за отмяна на НП.

Не на последно място, настоящият съдебен състав напълно споделя изложените в жалбата съображения, че в конкретната хипотеза става въпрос за изказване на лично мнение на водещия Бареков във въпросното предаване „Бодилник” – рубрика „Гореща точка”, като *един от основните ръководни принципи* в дейността на доставчиците на медийни услуги представлява **гарантиране на правото на свободно изразяване на мнение** (чл.10, ал.1, т.1 от ЗРТ), като съгласно чл.11, ал.1 от ЗРТ **всяко мнение може да бъде изразявано свободно в медийните услуги**. Свободата на словото представлява един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество и представлява едно от основните условия за неговия напредък и за развитието на всяко човешко същество. Забележителното е, че свободата на словото важи не само за „информация”, „идеи”, изказвания и др. под., които намират „благоприятен прием” у гражданите (вкл. и зрителите на дадено предаване), или пък не се считат за обидни или са приемани с безразличие, но и за тези, които обиждат, шокират или смушават държавата или част от нейното население – това изискват плурализма, толерантността и търпимостта, и както е заявил КС в цитираното в жалбата решение „ограничението спрямо изказвания, които съставляват призови към разпалване на вражда, е основано на заложен в Конституцията ценности като търпимост, взаимно уважение, както и забраната да се пропагандират омраза на расова, национална, етническа или религиозна основа (бел.с. – не и с оглед „произход и местоживсене”), като това ограничение не отказва защита на многообразието от противопоставящи се едно на друго мнения, защото самата същност на конституционното право на свободно изразяване на мнение има за своя предпоставка ценността на конкуренцията на идеи и противопоставянето на различни гледни точки. В крайна сметка, изказванията на водещия Николай Бареков са неговата лична позиция, изразена публично в ефира на въпросното предаване по повод на едно обществено събитие – протеста на определена група граждани, и затова буди недоумение за съда защо е ангажирана отговорността на юридическото лице „ТВ СЕДЕМ” ЕАД, което в случая е спазило един от „основните принципи в дейността” си – гарантиране на правото на свободно изразяване на мнение (чл.10, ал.1, т.1 и чл.11, ал.1 от ЗРТ). Ако изказванията на водещия не се харесват на „възмутените граждани”, изпратили сигнали до надзорния орган – СЕМ, то единствения начин да не слушат и гледат тези изказвания е бил много прост – като променят гледаната от тях телевизионна програма. Но да се отрече изначално свободата на другия („различния”) да изрази позиция или мнение по конкретен повод, граничи с ограничения и цензура, каквито законите на нашата държава не допускат. Ако изказванията на водещия Бареков действително са внушавали нетърпимост между гражданите (бел.с. – тази, за която говори ЗРТ в чл.17, ал.2, предл.2), според настоящия съдебен състав, актосъставителката и наказващият орган е следвало да ангажират неговата лична отговорност за неговите действия и изказвания, респ. да сезират компетентните органи за наличие на данни за престъпление (чл.162 или чл.164 от НК), а не да се санкционира доставчика на медийни услуги за действията на неговия служител, при положение, че в случая става въпрос за право на лично мнение, което ЗРТ също прогласява за основен принцип в дейността на доставчиците на медийни услуги и гарантира неговото прилагане. Съвсем отделен

